

VRAH Žda čtvrtá

listopad - prosinec 2001

„Mám takovej blíbez pocit, jako kdyby se dneska večir mělo něco semlii,“ řekla jsem a udržela hrbatý ramínka.

„Se ví,“ řekla babka. „Třeba ti daj padáka.“

Udála jsem na ni dlouhéj nos a vrátila jsem se ke svýmu křeslu. Vona se zas začítela do těch svých krváren. „V poslední době jsem nečetla vo žádajících pořádkových mordlech,“ poslézvala si. „To je na draka, já si voběz ráda zgustum na náký žúzo vráždiče.“

„Zrovna si vo jednu koleduješ,“ ušklíbla jsem se na ni do zrcadla.

(Irish, W.: Tanící detektiv)

Tak jsme se sešli po čtvrté. Vy očima. Já a pár odvážných rukama a hlavou. Sní poprášil město a koso provrétala hlavy. Zkoušíme napnout plachty, ale případa mi, že kolem je fatalní bezvětrí. Huby klapou. Naprázdnou. Němám nic. Ztratit je snadné, avšak nelehké. Každej by chtěl jednou zkoušit svést bitvu s drakem. Zskáť princeznu a dosíci slávy. Ale jak říkali pošuci Cimramani „Hovno Majere, hovno mási!“

Vrah Žda je výzva. Hozená rukavice těm, co se neboji ji zvednout. Protože slova platí stále, nejenom v čase, kdy byla napsána. Takž není možno rehabilitovat ani fašismus, ani kománeč, ani zradu, ani zbabělost.

Když jsem byl tinejč, měl sem takovouto představou o světě. Každý okamžík mýho života je samostatná entita (nebo si představ mistnost) a já jím procházím. Těch okamžíků je přesně tolik, kolik mi jich bylo přiděleno. (Nepatří sem se kým) Jakmile jej opustím (projdu mistnosti) tento okamžík žije dále svým vlastním životem. Samozřejmě, že za něj nesu odpovědnost. Ale žije!!!

-elvis forever-

Špatně se to vysvětluje nebo popisuje. Asi je to hodně široké a příliš spirituální, aby to bylo realně a hlavně přesně zdůvodnit. Mluvím o atmosféře, nebo ještě jinak. Mluvím o duchu, ktereho mají určita místa na Zemi. Tedy zanechám popisu nadhernejších míst, jaké vytvořily příroda. Prostě, když přijdeš k někomu na kér a padne ti to místo, tak se tam cítíš fajn. Ale chci být ještě konkrétnější. Máme na mysli Vraha.

Takže předtím parfleky kam jsme jezdili, nebo jezdíme na akce. Nejsme žádný pamětník, ale vzpomínáme si, jak svého času fungovala v Olomouci Nausea. Teda tam hraly takové partičky, ze kterých zbyla už jen jména, ale dodnes si poslechu jejich věci některí, včetně mě, cvrknou do textilu.

Jenom pro příklad třeba Econochrist, No More, G(y)riz, Pissed, Nausea a kopeck pro dalších Později se z Nausei stala zaležitost spíš tak pro nějaký ten pojebaný fet. Pak to párkrt změnil majitele a s tím taky i styl akce. Dnes tam občas znovu dělají lidí z Olomouce koncerty. Klub je celý kompletně překopaný a má ji tam dlouhý světelný bar, cizokrajní barevné panaky atd., ale na můj vkus celkem něč.

Další celkem dobrý flek a s tím i serie koncertů byl v Kozlovicích u Přerova. To měli na svědomí Zabloudil s Martinem. Byla to taková jednodoplázná dřevěná budova na začátku vesnice Prostor vevnitř alá kulturná klasika. Ale co si pamatuju na akce, tak byly super. Zase pár jmen jo?

Dog Faced Hermans, Dunaj, Arch Bishop Kebab....

Celkem dlouho fungoval v Ostravě flek s nazvem Cihelna, který dělal týpek takový postarší punka a jmenuje se Herbert. On a pár lidí kolem si vzali tenkrát na sebe brémeno, protože dělat akce v Ostravě je fakt fuška a já jsem jím za to vděčný. Cihelna byla podle mého výboru postavena Malé podium v rohu velké čtvercové místnosti, malý bar, fleky na sezení. Hlavně to bylo místo tzv. na stálo Nebudu vymenovávat ty desítky kapel, ale jeden bych vysvítil po popředí. Byl to koncert německých Ambush, kde hrál na basu šílený (v dobrém slova smyslu) typos co drtl mimo jiné i v Rorschach. Z nádrži to bylo jen kousek, takže pohoda.

Nesmím nevzpomenout na už leta fungující koncerty na Vsetíně. Toho, kdo je má na svědomí, všechni znáte a ty fleky taky Jen si občas zamáčku slzy, když si vzpomenu na hospidku.

"Na potůčkách" a na vystup výborné kapely Tofu Love Frogs Jenže to pořád ještě není ono, když místo na akce je furt někde jinde

Jestě chci zmínit Prahu. Bez jakýchkoliv poklonků, tak na Ladronce jsem si vyžádal oprávdu skvělé akce. Hlavně si myslím, že ty první ročníky Ladronfestu byly hodně slušné a i mimo ně tam vyschly ode mne nejake ty kaluze potř. 007, to je taková stálice a všechni už tam byli. Flek je to solidní, což nemůžu říct o počtu lidí na akci a o cennach.. Nedávno sedmička vyhofila, ale myslím si, že už zase jede Nevim. Když už jsem v té Praze, tak mužska tepe i na squattech Milada a Papirna. Na Miladě jsem byl jednou na koncertě (výborný sal) a na Papirnu ještě ne.

Tak a teď porce hlboké nostalgie (hehe). No co? No přece Garáž! Taky tam proběhl akce jak za slušných vánic a minibusových teplot tak až po nesnesitelné vedra. Strašně rad vzpomínám (abych se z toho neposal, že?) jak jsem u hořčičho barelu popíjel slivku, aby aspoň uvnitř nebyla zima a naopak studené, co kečkám, vlastně vlažné lahvičky v těch třicítkových letech podvečer. To hošákovke a baby lednička vůbec neexistovala a pilo se to právě bylo!!! Těch kapel za ty roky bylo taky hodně, ale já s garáž spojuji spíš ty party, co tam zkoušely a ty jsou a nebo byly z okolí. No a z garáže jsme zaplatili vrahovi. Konečně jsem se k tomu prokousal. Nemůžu si pomoci, ale teď když jsme travili pára dny na Vrahovi kvůli nahrávání, tak jsem cítil, že je to místo nabité jakousi energií, že prostě dýchá a zvlášť si toho všímám, když tam skoro nikdo není. Vyzařuje to zvláštní vlny ze zdi, z celkové té atmosféry, kterou nedělá ten beton ani ta image, ale dělá jí prostě ti všechni lidé co tam stavují, co tam hrají, zkoušejí, ukliží a opravují a kdoví co ještě. Je to jejich energie, kterou tam nechali a nechali ji tam, aby to mohlo fungovat a drží tam Vraha při životě. A proto tam kurva chodí a doprdele schrastět aspoň ty prachy na toho vlezá, protože ani taková besíde jako je Vrah nežije jenom ze vzduchu. A schvále se zeptete kolik se musí za měsíc schrastit peněz za pronájem, za šávu, za apco....

Takže jestli nechecete v zimě mrznotu venku a riskovat omrzliny, tak tam chodte a kapely taky nepřijedou k vám do obýváku! Važme si toho místa a v žádném případě si nemam loučovat, že Vrah je jakási samozřejmost. Ne!

Je to sakra tvrdý boj. Boj trvá!!!

Loch.

Když je člověku 16 neví co s životem. Stojí na rozcestí mnoha cest a musí si vybrat. Je v něm něco co ze sebe chce dostat. To co v něm je tak velké, že to nedokáže uchopit a dostat to do nějakého tvaru. Jsou to jeho myšlenky, pocity, prožitky a všechny nasbírané zkušenosti. Chcél by říct deset hodin v kuse, spoustu věcí změnit, liš černou barvu po silnicí, říkat se sebou, být nepríčtený. Popsat tuny papíru, kreslit otevřeně jak to cítí. Už nemůžete cítit ten vzduh kolem sebe a to, co se děje. Jenže potom všechno, vaše rozpolámení uhasná a jste lhotejní. Já nechci, aby mi ty ohně někdy zhasly. Možná že nikdo z vás to tak necítí, možná že nikdo z vas to ani nezažil, neměl. Ale já to prostě tak mám. Ještě sem o tom s nikým nemluvil, ale už pěkně dlouho to nosím v hlavě. Většinou lidí po vyhnutí svého zapálení sklonouzou do trati cesty jež jim předurčili jejich rodiče. Touhle cestou se vydává většina lidí. Vystudovat školy, najít si práci, začít rodinu, jezdit na dovolenou k moři a s masou turismu se opalovat. Šerit na důchod, nadávat na televizi jak je všechno špatně a sam nic nezměnit. Možná že většina lidí si to jinak nedokáže představit, ale pro mě to připadá dnesné prázdné. Nechť je žádný nový názor ve své pravdě, kterou si melou pořád dokola, sou pořád stejně Stejně uzavření.

Johnn wišiz

Tak jo, Lochnes, na tom koncertě pro tvoji kapelu se teda nějak domluvime, O.K.?... sorry, vtipy se mi nikdy moc nedárlí. Je fajn čist tvůj článek, lidí bezprostredního vrahounského okolí (cizmeli), to až moc často vidi dost jinak. Zdravim té!

-ctib-

Be strong and resist always!!!
Peace and Love

Býlo ráno a všude bylo ticho. Prase se bohudík probudilo jako první Slastně se pustilo do ranních pomějí. Čumákem rozrýpávalo bahno a zbytky banánových slupek od večera. Prdelo a pochrochťovalo nešimající si holubů a slepic ve chlévě. Bylo rado, bylo doma v teplém chlívku a tak se zničeho nic přežralo a převalilo na bok. Nemohoucně se mu dýchalо Začalo rudnout. Malinka očička se pomalu začala zabarovat do běla. Když už to vypadalo, že milé prase docista pojde, vzpomělo si, jak mu starý kohout vyprával a radil, aby kdykoliv v tísni začalo myslit hlavou.

Prase si vzpomělo na nedopalek, který si schovalo od večera. Zapálilo si jej a jelikož nebylo zvykle na pořádek, odhodilo nedopalek do slámy pod sebe. Sláma chytla a kouř se vnesl nad stavení. Jak to uviděl hospodář, okamžitě přiběhl praseti na pomoc.

TERRA INCOGNITA

DOPIS PSANÍ PSÁT. NĚKOMU. NĚKAM PRO NĚCO.
„PSÁT A TEDY I MYSLET (NA)..."

ODLOŽIT SI SVLÍKNOUT SE Z BUNDY DO SVETRU,
PODKRÝT TAJEMSTVÍ A HNED ZAS RYCHLE PŘIRAZIT
DVERE.

NEBO JINAK. TAK NAPŮL SKORO LAŠKOVNĚ
NECHAT ŠKVÍRU PRO DVĚ OČI. PRO ZVĚDAVCE A PRO VÁBENÍ
NAKONEC UPŘÍMĚ UDELAT TO UDĚLAT SE. DO NAHA. Z KŮZE
SEBE. Z TĚLA NA TOHO DUCHA. NA DUŠI. NA SRDCE. TO
MLHAVO, CO PRÝ MÁME A NENÍ TO SVAL. STŘÍDAT MOŽNOSTI
DLE SITUACE, IMPULSU, ODVAHY, POCITU A
INFORMACE...TOHO HLADU, PUZENÍ, CO SKLÁDÁ Z PÍSΜEN
SLOVA, ZE SLOV STAVI VĚTY A TY ZA SEBOU TÁHNE JAK
NIT. JAKO VLASEC, ABY SE RYBIČKA CHYTILA. ABY JAK TA
MOUCHA NA LEP SEDLA.

„OTEVIRÁME SE SOBĚ NAVZÁJEM BEZ OHLEDU NA
VZDÁLENOST, ČAS A OKOLNOSTI..“

VYBRAT SI KOMU A CO, A PAK TAK ČINIT NIKDY
NE VŠEM A VŠECHNO A STEJNĚ. PROTOŽE TO PRO TO DNO A
SAMOTNOU LIDSKOU PŘIROZENOST NENÍ MOŽNÉ. NAVÍC
NEJVÝŽDĚ SE OBJEVÍ Hráč NA STEJNE STRUNY, KTERÝ LASO
LACHYTÍ A HOŘÍ...ABY SE HAD MOHL ZAKOUSNOUT DO
SVÝHO OCASU BYT UPŘÍMNEJ BEZ OBAV. BYT UPŘÍMNEJ
K PAPIRU. UPŘÍMNEJ NEZ S SOBĚ
VSTOUPIT DŮVĚŘIV - JAK ČERVENÁ KARKULKA NA CESTĚ
K BABÍČCE - DO SVĚTA, KTERÉJ NEPRIPOUŠTÍ DVOJSMYSLY A
UVÍZNOUT TAK V JEHO ILUZI. PROTOŽE V LESE JE VŠECHNO
PŘESNĚ TAKOVÉ, JAK SE ZDÁ. VIDĚT TO, SLÝSET, CÍTIT, MOCI
SE DOTKNOUT, ALE NEVĚTRNIT JAKO ZVĚŘ. TAKŽE ŠKODNÁ
VLASTNĚ. VE SVÝM VLASTNÍM REVÍRU

POSÍLAT SE V TEXTECH KONTAKT, KTERÝ MĚ
VZRÚSUJE. NECHAT NĚKOHU CESTOVAT VE SVE KRAJNĚ
VNÍKAT DO ZMĚTI SLOV NEZÁVZNĚ PLIJICÍJAKO
VZDUCHOVÉ BUBLINY. DESIFROVAT JE LEHCE NAŠLAPOVAT
PO MINOVÉM POLI. A MOCI, DOKONCE MUSET ZASAHOVAT.
RIKÁ SE TOMU TOUHA, TOMU NUTKÁNI. MÁLOCO JE TAK
INTIMNÍ. NEBO TAK TAJUPLNÉ. NIKDE NENÍ TOLIK SKRÝŠÍ A
NIKDE SE NESKRÝVÁ PAST VEDLE PASTI JAKO TADY. TOLIK
DŮVĚRY. NEBO NE(DŮ)VĚRY. TOLIK PROSTORU PRO
MANIPULACI. NEBO PROSTORU PRO MAMENÍ.

PING-PONG. SLOVA HRA KDOSI MI ŘEKL, ŽE JE TO
ZÁHADA. ŽE JE TREBA MAPU MIT (MAPU MNE), ČI NÁVOD
K POUŽITÍ, PAK UMĚT SE VCÍTIT (EMPATI), BYSTROU MYSL
(MOZEK TEBE), DŮVTIP A CHUT PAK ŽE STAČÍ JEN ČIST.

NEBO ZAVĚTRIT.

modernlove@centrum.cz

Sobota odpoledne. Sedím na rancu pařeníšti, nachystané k cestě a vyčkávám příjezd čářího červené pětirozložnosti stodvacetky. Moje milá mi sedí v klinu a rozloučivá mý, abych jezdil. Kolem prasí dva z našich třech psů a rýjou čumakama v zemi Nakonec dočkám se V autě sedí zbytek Co-Ca a drajvr Karel, který v průběhu cesty změní jmeno snad padesátkrát podle toho jak nám to zrovna příjeď do drázy. Takže Monte Karel, Monthy Čářile, montér Karel... prostě Čářile Hapr. Ubali si cigárku, zakroutil volantem a v reprákách se povolují The Who Je to poprvé v životě co slyším jejich desku Tommy a mám to i s výkladem. To je tedy A teď to přijde.... "Jak jsem na tom, sezfante?" "Výborně, kapitáne" "Co miníte tím výborně, sezfante?" "No, něco mezi levou a pravou koulí, kapitáne." Ok. Žerty stranou. Místo určení? Babice u Havlíčkova Brodu hospoda U Pacienta. Kdo bude účasten?

Prawda z Wroclavi, Co-Ca, Totální nasazení ze Slanýho, Houbá z Ústí nad Labem a SNB bühlviðokud. Dorázime bez problémů! Vlezem dovnitř a očražíme rukou, kolem hajzlu, kde má rozložený distro Papagaj Paulus Frimulus, se dostáváme do sálů ve kterém je zhruba dvě stovky mladších punks Amfóstra je uvolněná, na pódiu Houbá což je slápavý a melodický punkrock, v klasickém složení basa/kejtrabici a zpěv Ve chvíli, kdy celé sloky zpívají basák se zpěvákem dohromady to má celkem dost štávy a borce, kteří to znají, si rádi pogounou. My jsme však vyušiřeni z fára a tak se svorně přesouváme do výčepu okouknout pivsko. Rebel v kelasu (sic!) za památku a Plzníčka v kelasu za předadvacet. Zůstáváme v pí zemi a dáváme si nový rozměr piva, čili Rebel. Pit se to dá. Obratem dáváme další. Máme hrát řeti a já jelikož mám sedávku zaměstnání a ve školidle jsem se král další vři hodý, hodnotím, že se půjdu někam ven vyási a protáhnout zmlhou patě Vesnice je velmi malá, takže najít dobrý flek není žádný problém. Měřeno časem dvěpatl minutu a tak něco jako sova vždyj je ještě jiné svět, je dobré, že se sudy jenom krátkodobě host, čas je klasem....Když se vracíme ještě dohromadu SNB, který mě nesbral. No, pak zahráje Co-Ca. Hned při prvním úderu do strun letí směrem na pódiu kelas a já i fekal mamé durch mokré kytry. No nic. Pořadatel Cecek nás suše uvede (pro staří ročníky: "Dámy a pánové, tahle kapela se jmenuje Čtyř kapely ing L M.... a písce se jmenuje Savana" tohle mělo daleko větší grády než Českovo suché konstatování, že smo Co-Ca a z nějakho Rožnová), pak už to jede jeden za druhým. Sklidíme potlesk a při případku, kdy se hráje chec se mi sráž, si lidi zpívají texty, což je docela dobré pocit, říká raděs. Nevím, já si toho nevím, protože mani při koncertě před očima takovou tu bílou mlhu soustředěni se na stříbrný svět. Ale hrálo se kvěle. Dobrej zvuk. Po nás se nachystala majitelka apartmá - Prawda a spustila svůj rocknrollový punkrock. Mě to hodně připomínalo UK SUBS a Motorhead. Fuck dobré s fuck dobrým zvookem. Jako poslední nastupuje Totální nasazení. Hrajou dlouho (pár let), slape jim to (hlavně zpěvy) a lidi na to páří. Na mě je to trochu moc polka, bot ani nejsou správně české Pepik, ale co.... přece se proto, že se mi libí americká muzika, ještě nebudu stehovat do Kalifornie. A je tu konec akce. Posíráme si svoje švestky a přesouváme se do havbrudu na nočních k Českovi domů. Velký byt a my parkujeme v pokojíčku. Jsou nějaký minerálky na sušáky, ale se mnou je amén než se montér Karel vychlubí. (dává totiž šluka na spaní a ten ho féróvě protáhne). Ráno lehká sňdaně a pak vžroum.... a zastavujeme se až v Kunštátě, Halasové to rodiště, na oběd. Restauraci Myslivnu zahleděme na poslední chvíli a mělem výrhem kus asfaltu. Ale volba se ukázala jako výtečná, neboť po výbodení (piva, pita (co se nedá pit), a kávy (rudokožec)) a žrædelka (trikrát smažák, dvakrát rybí filé pikamí) se xichty rozjasní. Porc k přezáření Propocený číšník sleduje bednu a je tam klid. Nadlábnem se a jedem dál. V Olomouci házeme přes palubu Prudese a ve čtyřech dorázíme na Vrahounu. Jsme doma, ale můj příběh tohoto dne zdaleka nekončí.

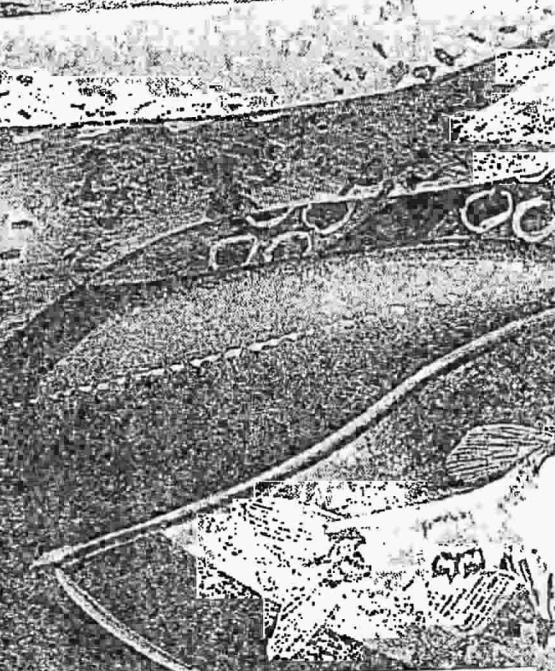
Je totiž neděle a na Vrahounu mají dneska hrát J-Majesty. Amici, který sem zaříval já Budou hrát sami. Jsem trochu napjatý, jestli někdo přijde, protože nikdo to v rozhovorze nezná. Před Vrahounem postavá Kamaz se Cibem. Nesehnali láru na dnešní pivo, takže tuší kořist v odobě čářího jeepa. Ok. Dohoda možná. Já a Cib usedáme do škodule a přesouváme své prsty, včetně spousty prázdných lahvečků do Billy. Nákup začíná. Koupíme pivo, šlávu, proprietý k vaření a simulujeme bumerang. Když to na Vrahovi vyklopíme, zbyde mi ještě čas na čepované pivsko na harcovně. Dolezú tam. Uprostřed stolu trná vodní faja a obsluhuje ji náhradní Butor. Dej si, uhoď na mě Říkám, že ochucený tabák fakt nemusí, ale borec je neoblomnej a navíc tvrdí, že není ochucený. Takže dám náustek do tlamy a hned je mi jasné, že borec kecal. Samozřejmě to je třesíák. No, de budíš. Jsem spíš zvědavý na to pivo, než na špičkujícího Butrise, ale setravívána u stolu.

Borec se nakonec rozvylkládá o vrahždě a jednom článcu (coca tour report). Prostě by toho autora nejradiš švihli palci přes hlavu, protože „celey článek je naprostá pícovna a navíc napsaná slangem, který je na hovno. Prostě, při vši úctě k tobě, je toho strašná pícovna, za kterou nic není.“ „Ok,

ritám, ale tak pokud to je tak a tebe to takto sere, vem tužku a napiš tendle názor, vezmu to a otknou to. Super.“ Komunikace, říkám si. „Ale, já nic nepřiš, neumím, nechce se mi...“ Do mozku se mi vkrádá myšlenka na, kdo ně nedělá, neic nezkaži, tohle platiilo a plati bude...“ Mávnu rukou, smazu ti čárky na plotě a jdu vafit.

Co si dělá, amici. Menu? Brambory, sojové maso na kari, dušená kořenová zelenina mrkví a céler. Bon appetit. Amici dorážejí, já dovářím a borce usedají k talířům. Prej to bylo dobrý, což mě potěší. Plíkame to each other. Hulíme brka. Lidi přilezou tak akorá aby publikum přeprálo kapelu. Slovy patnáct lidí. Borce asi o půl jednácté zhodnotí, že by se mohlo začít, nastartujou apoc - kdyby chtěli, mohli by téma zeskáma prohovorat stěnu k pospíšování, žádný maršály, ale ampegy basa, sóla, fender doprovod - a hrajou. Když se mě lidí plali, co by měl být J-Majesty zač, jen sem krčil rameny a fikal, dobré, pomalé, trochu pro baby. No, a když sem to tak slyšel, bylo to skoro přesně takhle Kytarista JJ hrál takovým zvláštním stylem, trochu připomínajícim kejtrystu ze Suede. Cib zavzpomínal na indies devadesátých let (kitchens of distinction), trochu Velvetu, trochu ti Janes Addiction, Meai Puppets.... Pomalé, hutné a dobré. Hrajou asi tříčtvrtě hodiny a pak se zpěvák Spanky plaše zeptá ještě? Wie du willst, mein Lieblink. A tak se hraje dál. Domácká atmosféra. Dva přívalky a konec. Kdo nebyl má smůlu... má smůlu... má smůlu. Pak si dáme pivo. O půl druhé zavíráme Vrahouna a ja odvážím amiki spát k Marinovi domů. Rozloučíme se a mé kroky mne doveďou ve dvě rano k mým dveřím. Odemykám. Zuji se. A dýchám. Jsem sám

-c'mon baby-

||||||||||||||

...a fuj! No zkrátka vinou prasečí nedostatků času a vůbec jsem se nedostal k tomu, abych napsal o mimorádné - po mém soudu - husté koncertní srdce na Vrahounovi během posledních pár měsíců. Možná se k tomu ještě vrátím příště, ale možná taky ne - a každopádně mě neopustila potřeba vykládat o tom. Proto si teda lajznu aspoň takovouhle zkratku: přátele moji, pokud se někdy někde dozvít o koncertě, na kterém by měl hrát FOOLOCRACY (ValMez-Hustopec), SAMI V SOBĚ (jesenické sever), HOMOCONSUMENT (Karolinka?) nebo jeden po ksichtě pokárovanej typ ze Vsetína, kterýmu se říká BERUŠKA, nevsihejte! V tuhle chvíli patří všichni jmenovaní mezi to nejzajímavější, na co se dělá v český punkový kaluži šlápnout. At nám spíchlá!

-cib-

TEMNEJ DÁREK

Lublinskou kapelu AMEN jsem si živě vyznal skorat jednou, někdy v polovině devadesátých let ve velkém sále lidáků na Vsetíně. Zvuk tenkrat nebyl nic moc, a muzika mi tím pádem v uších nezůstala. Nadmíru výrazně si ale pamatuju jejich zpěváka. Razoval během koncertu sem a tam po pódium a furt dokola zvedal paži k fašistickému pozdravu - zatímco druhou rukou si hajlující povrty jakože ustříhal. Tehdejší řef oficiální vsetínské kultury už nevím jak se jmenoval, kterej tehdy dohlížel na bezproblémový průběh akce, to pak musel těžce rozdýchat, nějak mu to představení nechtělo dojít. Až později vyšlo najevo, že celou dobu sledoval muziku z boku od zakulisí - čili výjeho zorném poli trčela k němu vztyčená pravice - a už něc víc. Proč o tom pišu - uměl zpěvákem nebyl nikdo jiný, než hrdina třetí části vražedného komixového okénka - DARIUSZ (DAREK, DARK...) PALINOWSKI, známý taky pod přezdívkou Pala. V roce 2000 mu u KULTURY GENEWU vyšel sešit „sebranejch spisů“. Z něj pochází vše, na co narázite vzápěti.

Za prvního skutečného undergroundového komixového tvůrce a otce tohoto žánru v Polsku je považován Dariusz Palinowski, přezdívaný Pala, z Lublinu. Pala vydal komixový zin "ZAKAZANY OWOC" (ZAKAZANE OVOCE, 1989), do leta '91 se pak objevily čtyři čísla časopisu. Čtyřletos pauzy přenášení v roce 1995 vydání nového Z. O Začátkem roku 1996 publikovalo wrocławské nakladatelství Siedmiotorg komix "NIEZWYKLE PRZYGODY BRACI KOWALSKICH" (NEOBVÝKLE PŘÍHODY BRATRŮ KOWALSKÝCH), který je jakousi antologii desavádních prací Paly.

úryvek z rozhovoru s Palou:

Odkud se vzal název "ZAKÁZANÉ OVOCE" - neinspirovala tě k němu písnička Krzysztofa Antkowiaka (patrně postava plánského předpřevratového TV popu - pozn. překl.)?

Upřímně řečeno nepamatuji se, ale s Krzysztofem Antkowiakiem to nějakou souvislost má, protože Krzyszek byl pro mě děbil, a komiky, které jsem kreslil, byly stejněho rážení. Takže písnička, kterou interpretoval, jistým magickým způsobem propagovala můj časák.

První číslo tvého zinu-komiku se objevilo před 12 lety, Tehdy byl tento způsob novinkou. Jak ho lidí brali?

Tenkrát bylo cokoliv, co se ukázalo, přijímáno hodně emocionálně, aspoň já jsem to tak vnímal. Pokud jde o mé komiky, většinou známejší se libil Psaly mi perverzni holky, satanisi, svazaci, snad čtyři nebo pět katolíků plus jeden inkvizitor (totální větření Krisus), nechtělo se mi ani mu odpovídat. Měl jsem mu poslat použitý kondom, Jenže jsem ho poštou poukázal někomu jinemu.

Cos cítil v momentě, kdy si uvědomil, že máš talent kreslit komiky?

Ve skutečnosti nemám, kurva, žádnej talent.

Tvý práce se dotýkají témat, svázaných s punkovou "scénou": antifašismus, antiklerikalismus, vegetariánství ... Ty sám jsi stoupencem anarchie, proč? Co pro tebe znamená A v kroužku?

Co se společensko-politického přístupu týče, anarchismus byl pro mě odjakživa formou stálého odporu a provokace. Je nedokonalý, vždy ale sám o sobě něco znamená, nenechava člověka v pozici typu: "je to na hovno, no ale hovno, musí to tak byt a já s tím hovno zmizí, zbývá akorát na všecku se vysrat" (puzn. překl. tuhle fiášku si zdvo neodpuštím přepsat ještě i v původním znění "jest chujovo, no ale chuj, widocznie tak już musi byc, a ja i tak chuja mogę. pozostaże mi wiec na tym wszystkim chuj położy").

PALA (DARIUSZ PALINOWSKI)

počat a narozen v Lublině v roce punkového data '69
znak zvěrokruhu řít

nebojí se smrti, ale miluje život

zkurvenec, egoista, individualista, chaosboy, estet a vtiplený lucifer

-přeložil, přepsal, připsal a připravil ctib-

TEXT | RYSUNKI: DARK PALINOWSKI

PSYCHO MEN

NIE MOGA WIERZYĆ
W INNEGO BOGA.
MUSZA WIERZYĆ W
NASZEGO - TYLKO NASZ
JEST PRAWDZIwy!

MAM DLA PANA
GENIALNA NOWINKĘ
-GENERACKU!
WÓJNA!
2

NARÓD NASZ POTRZEBUJE
ZMIAN I WYGDODNIEJSZEGO
ŻYCIA, BŁE NAJWAŻNIEJSZE
GENERALEKU JEST TO, BY
ZNALEŻĆ SIE W HISTORII
I NIE WAŻNE TAKA CENĘ
PRZYJDZIE NAM ZA TO
ZAPŁACIĆ.

TAK JEST - PANIE
PREZYDENCIE!
NIE ZAWIODE
PANA - PANIE
PREZYDENCIE!

PSYCHO MEN - IDEÁLNÍ KAT
1. Nesmí věřit v jiného boha
Musí věřit v našeho - jen náš je opravdový.
2. Mám pro vás genialní novinky,
generál Václav!

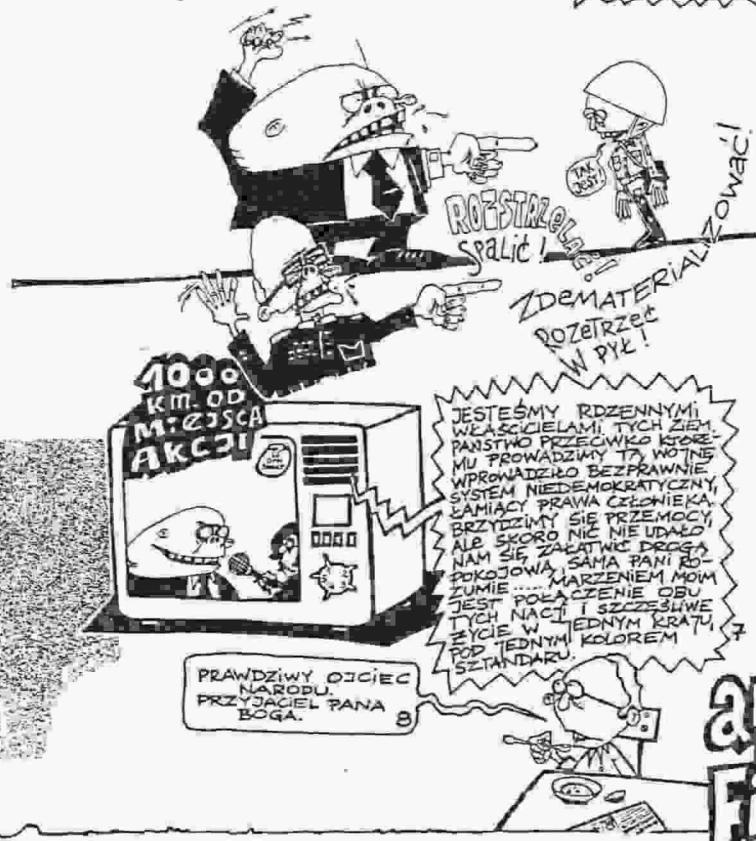
3. (na lístech, které drží v ruce)
Přísně tajné
4. Super zprává! Extra překvapení!
Tolik let jsme zdokonalovali
armádu, pušťovali jsme výzbroj,
žal mi svírá srdeč když pomyslím
že by to mělo být nadarmo

5. Náš národ potřebuje změny a lepší život, ale nejdůležitější je generálíčku, abychom se zapsali do dějin, a je jedno, jakou cenu za to budeme muset zaplatit.
6. Prověďte panu prezidentovi! Nezklamujte vás, pane prezidenti!

FRONT

SPALONO? NO I BARDZO J
DOBRYE, WRZALI
PRĘGRYWAJĄ KONFLIKTY

FRONTA

1. Co mamy dělat, seržante?
2. Nevim, ještě nepříšel žádny rozkaz...
3. Spáleno! Velmi dobré! Váhaví prohrávají konflikty.
4. Rozkaz zni - spálit budovu!
5. Pane prezidente! Poslušně hlásím, že naše vojska hrdinně dobyla dvě další města. Za chvíli

následuje vás oblíbený program: popravy a hromadné vraždy

**ROZSTRÍLETI SPALITI
ZDEMATERIALIZOVAT,
ROZMLÍT NA PRACH!**

6. Rozkaz!

1000 KM OD MÍSTA AKCE

7. Jsme právoplatními vlastníky
těchto území. Vláda, proti které
vedeme tuhá válku, zavedla

neodemokratický
systém, porušující lidská práva.
Ošklivíme si násilí, když se nám
ovšem nepodařilo dosáhnout
níčeho mítrovou věciou, rozumíme...
Mým přání je spojení obou
národů a šťastný život v jedné
zemí pod barvami jedné vlajky.

8. Opravdový otec vlasti. Přítel
pána hoha.

VÝTVARNA ŠERCE

AUTHOR OF PICTURE?

PAVUŇA KOŠÍKOVÁ "SUMMUM EDNUM"

SYMPATICKÝ MALÍŘKA RÁJE SVÉHO SRDCE
VYSTAVUJE MÁLBY INSPIROVANÉ KOMENSKÝM

MAJKA

VELKÉ FORMÁTY!

LENKA MÍKOLOVÁ

KNIŽNÍ ILUSTRACE

V KAŽDÉ PONDĚLÍ - VÝTVARKA
RŮZNÉ TECHNIKY, TISKNUTÍ,
FIGURÁLNÍ KRESLENÍ... **DD-TH**

ECOWAR (CD) - Fighting Spirit

Plán města. Rovné, pravidelně vedené ulice. Čtverce a obdélníky staveb. Souměrnost k zeštělení. Jenže na obálce nové nahrávky australsko-holandské dvojice ECOWAR (James – kytara, zpěv, Ernie – bicí, zpěv) letí čast toho štělenství do vzdachu – a v epickru se zelená pameliška. A pozor! Nejen obal je výbušný přestože kapela hraje bez basy, štava odskočí v každém z osmi kousků desky. Písni jsou hodně melodické – poplik si ale nepředstavujte. Spiš jedovatou a uřvanou elegancí třeba takových DEAD BOYS, řízou na max opálenejma THE EX. Dodáme akurát, že můj favorizované bič má č. 5, jmenuje se Nuclear – a už si o tom myslíte co chcete (nejdřív si to ovšem poslechněte!)

-ctib-

GUYANA PUNCH LINE - Maximum smashism - kazeta

Tý vol. Tihle Guyana jsou k sežrání. Podle informací tam hrajou členové Inhumanity, které já osobně neslyšel, ale když hráli na vsetině tak dva tři roky nazpět (spolu s Palatka), byla jejich vystoupením nadšena spousta lidí. A myslím si, že mezi lidma kolují i nějaké nahrávky No, ale k Guana Punch Line. Nejdřív mě chytily obal. Něžná surovost. Muzika? Zběsile, rychlé, spousta změn a nápadů, intra dělám na počítku, melodie zapětene v noisovém těstevku. Muchoo p! wer!! Ajjj. Když jsem si to půjčil a pustil si to poprvé, tak mi to příšlo jako samotnělná rychlá klepna s řevem. No, prostě jsem sral mimo misu. Svůj omylej jsem ale odhalil hned napodruhé. Byla noc, feukal vítr a já stál na poli. Pak sem zmačk play a přibilo mě to k zemi.

-svasstuka-

Lesík Hajdovský - Manželé (Střílek rec.) - kazeta

Tak jsme leželi / těla vedle sebe / a mezi námi / byla pustina.... Lesík Hajdovský je bezpochyby velmi zajímavá persona na hudební scéně. Začínal s kapelou F.O.K., která potom přetvářena do Švehlíku a později do Manželů vytvářila v sedmdesátých letech zajímavou kreaturu na tehdejší undergroundové scéně. Léta běžela a Lesík coby Manžel, spolu s kytaristou a svou sestrou nahrával v paneláku desku Jížák, která položila základ českému rapu. Psal se myslím rok 1984 Hrnce, kastroly, nůžky, starý pánský Žádný samply a automaty. A skvělé texty... všechnu hrdubu řídí Miša Skalka Péta Janda.... Jížák Jížák je město snů a my tu zjsem spousta dnů / beton je tady a beton je i tam / všechno je nabeton a beton patří nám.... Pro kománce to tehdy byl tvrděj číšek a je jasné, že to nikdo nevdal a Manželé si nikde nevrzli. Až po letech se k Jížáku vrátily současný rapový (a nejenom rapový) kapely a udělaly pár coverů, které vyšly na desce Kamufáž/Jížák. (Je to mimochodem v knihovně k půjčení!) Devadesátých letech pak nahral (opět se svou sestrou) desku starých židovských písni Šalom avercheinym (opět v knihovně), no a někdy v roce 1996 vyšla u Střílka tahe kazeta.

Je to velmi intimní a osobní deska, jak v textech tak i v hudebním směru. Připomíno mi to starého Johna Calea, který je mou velkou láskou, či Brianu Ena. Spousta věcí je nahraná na Atari 1040ST (don't forget about 'em), kytary, syntáky. kde jsi? viděl jsem tě odletět s hejmem havrami / jejich krit jako verše Koránu. Každopádně to stojí za poslech a myslím, že ne za jeden

-veřepík-

Tak v benzínovém triku jsem ještě navlečené nebyl. Teda dopokud jsem svoje uši a kostičku nenasoukal do tohodle dresu. Na kompaktu je smutno a temno. Jako když zbloudíte v lese a představte ho nejčernějšího vám začínají olivovat paty. Když v osmdesátých letech Lydia Lunch natočila dvě desky, který mi to hodně připomínala. Shotguns weeding a Honeymoon in red. (Svatba výstřelu / Libánky v červené) Přizvala si na ně par podobné temnéjších chlápků jako je ona sama. (N. Cave, T. Moore, M. Gira) A Hellevator řídil vlak, který se se mnou řítil (nebo se spíše ponuríval) do stanice, kde by si vybraná společnost temných apoštolů, klidně mohla dát sevru. Není to Staromák ani Václavák ani Zefiňák. Tu stanici máma každej v sobě, ať se snažíme myslit a žít sebevíc vesele. Je to stále příjemně, neutuchající, znicující. Avšak Fénix musel taky shořet, aby mohl znovu zamávat křídly

was ist ass?

ODMĚNU OD FBI DOSTANE VRAH

Horké americké prachy za stopu vedoucí k dopadení stříjčku útoku na světové obchodní centrum 11.9. tr. dostane Vrah a jeho černobílý infoass. Předložený důkaz je k údívnu všechn zákonodávan v bestselleru autora, jehož zplodilo samotné luto raněné civilizace. V čem je původ tak fatalní chyby, zatím nikdo nedokáže určit, ale stejně radikálně je třeba přehodnotit součadnice bombardovaných cílů Londýn, kde autor žije, leží přece jen mnoho tisíc kilometrů směrem na západ od terorizovaného Afghánistánu. citovaná kniha jmenuje Pláž a je běžně k dostání. Klíčová pasáž byla napsána před šesti lety, kdy ještě nikdo netušil, že svět se chystá změnit:

"Proto je atmosféra v táborech nepochopitelně dusná. Kdybychom se necítili otráveni a nepovolovaly by nám nervy, nebyli bychom ani lidé. Ale!" Sal si vrazil pěst do dlani. "Tady to také končí! Skončí to s poříbrem jednoho kamaráda a z jeho jinak tak nesmyslné smrti tak vzejde něco pozitivního. Čas na pláž moe neznámána, ale já si vedu kalendář. A jesti vás to zajímá, jež jedenáctého září."

Skrutěnost, že je jedenáctého září byla zajímavá, protože to naznačovalo, že to je už pět měsíců, co jsem odjel z Anglie. Spiš mě překvapilo, jak hodně to zajalo ostatní. Kolem se ozvalo pár výkřiků a někdo zavízlul."

Alex Garland Pláž. A pro ty, kdo se radují vice ze suprového čtení než ze spikleneckých teorií, nezvývá nez dodat - skvěle. A tři vlnkyně.

"Když se děje něco násilného, je to ve své holi hrize příšerné. Obecně je problém ve způsobu, jakým je násilí zobrazováno. Myslím, že je velice těžké dokázat to v neokouzlivé podobě." ALEX GARLAND, THE INDEPENDENT 5.9. 1998)

Kalikule

Jan Zahradníček

Bylo k zaknutí

Nikdo nevěděl jak a nikdo nevěděl proč
ale všechni
říznitelé i trýzněni, vězni a vězni
ily zajedno v tom, že cosi se skončí má
Aniž si co fekli, shodovali se všechni v představě děsivé
že jsou u dna všech zásob, z nichž člověk žív je
jako se všechni svorně podíleli o dědictví těch velkých válek
o trosky a znetvoření a potřebu pokoje v sobě samých
o trosky a zdvoření a potřebu pokoje všude ve světě

Připozdivalo se
tváře i hvězdy ukazovaly hodinu značně už pokročilou
aby se mohlo ještě začít
s naprávou:
kerou si ovšem představovali každý po svém
Doporučovali si navzájem své věčné životy
kteří zatím byli už v rozkladu a hrozně páchlí
Páchlo a kazilo se, což bylo ještě v tom dusném sevřeném
mezi mrazem neznámou minulouho a mrazem neznámou budoucího
a jenom když někdo narodil, nebo když někdo zemřel
dveřmi potověnými aspoň ty nejbližší
chlad odjinud ovanul.
Všechni byli obráceni vpřed
hledice tučná na prazdrovou a studenou končinu budoucnosti
a odvračeli se ode mne a malokodo mi doprával sluchu
když jsem jím říkal
že nic nelze odmýt očekávat
a že se tam nic nemůže objevit, co už nebylo v minulosti
rozmnězeno a převrtoveno
úsilím této chvíle
Zacpávali si uši při slovech mých
že všechno velké a krásné už bylo, jako naše děství už bylo
jakoby byla Genese, katedrály a výpravy misionářů
a že jenom našim dechem nadějí rozšířeným
našimi ústy a našíma rukama
to vstupuje do budoucna ***

(úryvek ze sbírky *Znamení, moc*)

SMRT PRO SPO(KO)JENÉ STÁTY

Když do zaplavily naftků nad zničenými budovami Světového obchodního centra coby symboly nejvyšších mravních hodnot naši civilizace prohlásil filosof Erazim Kohak, že pro něj byly tyhle mrakodrap symbolem někoho docela jiného, a tož zvile a arrogance made in USA, postupovalo se klasicky Jak někoho znemožnit pro jeho postoje, aniž by se o nich muselo dát mluvit? Protáhnout ho novinama - ve vtipně napsaném komentáři se naznačí, že to sice nejsípí nemí ani fašoum ani komunista, nucené jeho názory se téměř jejich nebezpečně podobají a kancelář Velkého Bratra pro vztahy s všeňostí si může připsat další bod

Pokraží, když se v myšlenkách vracíme k letošnímu horkemu září, docházíme k závěru, že svět se dopravily změnou Nemam teď ale na mysli stejnou věc, o jaké se nás snáší pøesvědčit médiá, ne To můj vnitřní vesmír dostal trhliny - a co to dopravdy znamena, zatím pořád akorát tuším. Abych nemiloval v hadanících během dvou týdnů bezprostredně po útoku jsem se dostal do několika mimořádně ostrých nazorových střetů, které vyhroly vztahy k některým osobám z měho okoli, a jejich prostřednictvím ke společnosti, ve které je nam dánco pohybovat se a přežít. Pompezní, hysterická soustrast všech, rozpumponovaná, naříkovaná i živěna do zblízka opakováním „primým pøenosem“ šílené scény okamžiku srážky, zapalování svíček za zemfélé, megakoncerty, velkolepé bohoslužby, oficiálně nadřígovane minuty ticha ... a hned vzápěti vlna hněvu kritizuje agresi medialní reakce na katastrofu? No tak to vlastně souhlasíš s atentatem! Nemáš rad Ameriku! Lidi, kteří tam zahynuli, jsou ti lhostejní!

Kladu si otázku, kde se tohle všechno v ostatních bere. Čím se mrtví z mrakodrapů liší trba od vyvrážděných českenců? Podstatnou věcí zemfeli v Americe, zemfeli při útoku, který ohrozil základnu našeho světa, jeji bezpeči, jeji kapsu ... ohrozil i nás samomě! Vážně? To, že při katastrofě zahynuly tolik lidí, je bez debaty hrůzné - život každého člověka znamená absolutně jedinečnou a neopakovatelnou hodnotu. Agresivní mocenská a obchodní politika USA je ovšem vinna zmarňením neporovnatelně většího počtu životů. Soudě podle reakci - tyhle oběti jsou světové všeňost, jíž ochotně drží za mrtvé z 11 září státní smutek (když se z něj stane státní svátek?) a vola po krvi jejich vrahů, ukradene.

Dohasina říjen Něco je špatné. Něco v samotnejch základech. Cítím to. Už dýl než rok žiju spolu se svou rodinou mimo Rožnov. Nepředstavujte si žádný velký venkov, bydlí tu s náma akorát slepice, kočky a podzemní mouchy, které koušu. Jsme pořád připoutaní k městu a jeho myšlení. Betonový ostrov Meziříčské ulice i s motorkama rozesraným zbytkem lesa na Bučískách ale zůstal vzadu - obecní strašák, kterej mi pokáždí připomene lidí to takto chtějí!

Anketa na www.idnes.cz

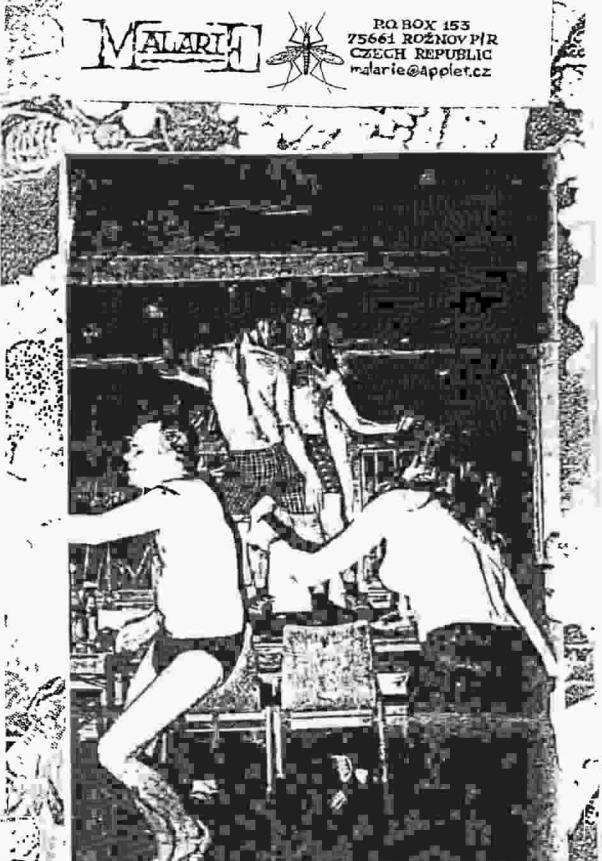
Má policie reagovat na agresivní útoky demonstrantů střelbou?

639

163

ano

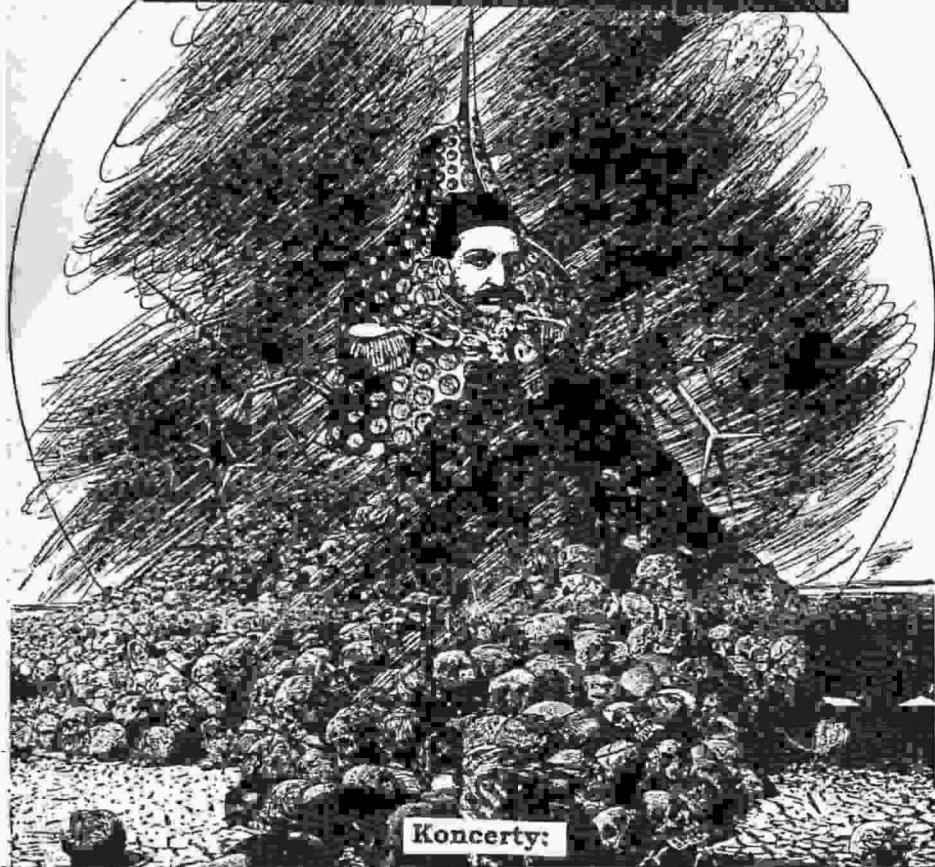
ne

Zabloudila

Byla obnovena poštovní diskuze Malárie Měla by fungovat solidněji Pro katalog podzim 2001 pošli známku 540 Kč na adresu Malařie - Distro. PO BOX 153, 756 61 Rožnov p.R., Czech republic. Nebo si aktuální seznam můžete vyzvednout přímo v Malaři na VRAHounovi.

VERA

Koncerty:

23.11. HARUM SCARUM (usa) + INNOXIA CORPORA (metlářov)

30.11. PLEASURE FOREVER (usa) + Juliette (pl) + 33 ROTATIONS (pl)

10. nebo 11. 12.

TRAGEDY (usa) + CO-CA (vrah)

22.12.

AKURAT (pl)

Filmy - středy (kolem 20.00)

21.11. Muž na Měsici (M. Forman)

28.11. Prolomit vlny (L.v.Trier)

5.12. Na sever severozápadní linkou (A. Hitchcock)

12.12. Eyes Wide Shut (S. Kubrick)